

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Mesta H.**, so sídlom v H., proti povinnej **F., s.r.o.**, so sídlom v H., IČO: X., o **vymoženie 2 726,05 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3 Er 923/2008, o dovolaní JUDr. V. K., súdnej exekútorke so sídlom exekútorského úradu v H., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2012 sp. zn. 10 CoE 257/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Skalica uznesením z 28. júna 2011 č.k. 3 Er 923/2008-12 súdnej exekútorke nepriznal náhradu trov exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil zastavením exekúcie podľa § 48 prvej vety zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a § 200 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), nakoľko na majetok povinnej bol uznesením Okresného súdu Trnava zo 16. mája 2008 sp. zn. 25 K 1/2008 vyhlásený konkurz. Súdnej exekútorke náhradu trov exekúcie nepriznal z dôvodu, že vyhlásením konkurzu už exekútor nemá možnosť si pohľadávku uspokojiť v exekučnom konaní podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku; jeho pohľadávka nadobúda charakter pohľadávky konkurznej, ktorú musí exekútor prihlásiť do konkurzu.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o nepriznaní náhrady trov exekúcie podala súdna exekútorka odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením z 28. marca 2012 sp. zn.

10 CoE 257/2011 jej odvolanie odmietol ako neprípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho neprípustnosťou poukazujúc na ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie súdna exekútorka. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzovala z toho, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jej odvolanie bolo odmietnuté, i keď procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Zastávala názor, že súdny exekútor je účastníkom konania vždy vtedy, keď sa ho bezprostredne týka postup súdu v exekučnom konaní. Ďalej namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci, keďže pri rozhodovaní o trovách exekúcie mal súd správne aplikovať ustanovenie § 203 ods. 3 Exekučného poriadku účinné od 1. januára 2012. Z týchto dôvodov žiadala rozhodnutia oboch súdov nižších stupňov zrušiť a vec prvostupňovému súdu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) s právnickým vzdelaním, skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.); bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce a ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia,

spočívajúca v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, by mohla byť daná aj v prípade rozhodnutia súdu o odmietnutí odvolania, ak by pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Odmietnutie odvolania v preskúmvanej veci odôvodnil odvolací súd jeho neprípustnosťou. Dovolací súd sa preto zaoberal správnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska otázky prípustnosti odvolania.

Odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (§ 202 ods. 2 O.s.p.).

Citované ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p. stanovuje zásadu, podľa ktorej proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku odvolanie nie je prípustné, pokiaľ nie je výslovne ustanovené, že odvolanie prípustné je. Rozhodovanie súdu o trovách exekúcie v súvislosti so zastavením exekúcie vyhlásením konkurzu na majetok povinného je rozhodnutím v exekučnom konaní vydaným podľa Exekučného poriadku. V žiadnom ustanovení Exekučného poriadku v znení platnom v čase rozhodovania súdov nižšieho stupňa sa výslovne neuvádza prípustnosť odvolania proti takémuto rozhodnutiu. Vzhľadom na uvedenú zásadu odvolanie proti nemu nebolo prípustné. Právny záver odvolacieho súdu o neprípustnosti odvolania bol preto správny. Rozhodnutím o odmietnutí odvolania, pre ktoré boli splnené zákonné podmienky, nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom.

Z dovolania vyplýva aj názor dovolateľky, že rozhodnutia súdov nižšieho stupňa spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením

veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť len procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie súdnej exekútorky procesne neprípustné. Vzhľadom na to jej dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovení § 243b O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. mája 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková